

Î N C H E I E R E

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Postica Andrei,
în cauza civilă la cererea depusă de Postica Andrei cu privire la constatarea
unui fapt cu valoare juridică, și anume a posesiei, folosinței și dispoziției unui bun
imobil în drept de proprietate,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a
fost admisă cererea de apel depusă de Postica Andrei, casată hotărârea din 11 august
2020 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central) și emisă o nouă hotărâre sub formă de
încheiere prin care cererea a fost scoasă de pe rol,

c o n s t a t ă :

La 19 decembrie 2017, Postica Andrei s-a adresat în instanța de judecată cu
cererea cu privire la constatarea unui fapt cu valoare juridică, și anume a posesiei,
folosinței și dispoziției unui bun imobil în drept de proprietate.

În motivarea cererii a invocat faptul că, prin hotărârea Primăriei com. Gura
Galbenei nr. 2 din 20 ianuarie 1999 (la acel moment sat. Fetița făcea parte din
componența Primăriei Gura Galbenei) petiționarului i-a fost repartizat în proprietate
privată terenul de pământ cu destinație agricolă, cu suprafața de 0,70 ha, cu nr.
cadastral XXXXXXXXXXXX, situat în sat. Fetița, r-nul Cimișlia.

Acest teren a fost trecut la Primărie în Registrul cadastral al deținătorilor de
terenuri la nr. 134 din 14 mai 2003, cu eliberarea titlului de autentificare a dreptului
deținătorului de teren.

În cuprinsul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren a fost
inserat planul sectorului repartizat cu suprafața de 0,70 ha, cu nr. cadastral
XXXXXXXXXXXX, cu enumerarea adiacenților și mențiunea mărimilor loturilor de
teren. Astfel, terenul în cauză a fost identificat în masivul amplasat în sat. Fetița.

Petiționarul, din data atribuirii acestui teren și până în prezent, se comportă cu
acest bun ca un bun proprietar, îl prelucrează, achită impozite funciare.

Însă, recent când petiționarul a solicitat Oficiului Cadastral Teritorial Cimișlia,

filiala ÎS Cadastru, să elaboreze planul geometric pentru autentificarea dreptului asupra terenului de pământ cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXX, cu suprafața de 0.70 ha, s-a constatat că terenul în cauză este înregistrat cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXX după APL com. Albina, r-nul Cimișlia. Pentru executarea lucrărilor solicitate de către petiționar, oficiul cadastral a propus radierea din baza de date grafice în Registrul bunurilor imobile a terenului cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXX, înregistrat după com. Albina, pentru înregistrarea lui cu titlu de proprietate pe numele petiționarului.

În urma adresărilor petiționarului, Administrația Publică Locală l-a informat că în arhiva Serviciului Arhivă Cimișlia pentru terenul cu suprafața de 0,70 ha lipsește decizia Primăriei com. Gura Galbenei nr.2 din 20 ianuarie 1999, iar în lipsa acesteia nu este posibil de a se întocmi actele de proprietate asupra terenului dat. În urma adresării petiționarului către Serviciul Arhivă Cimișlia la fel a primit răspuns că lipsește decizia Primăriei com. Gura Galbenei nr.2 din 20 ianuarie 1999.

În astfel de circumstanțe, deoarece petiționarul nu are o altă posibilitate de a confirma existența actului administrativ prin care i-a fost atribuit terenul, s-a adresat în instanță și a solicitat constatarea faptului cu valoare juridică cu privire la posesiunea, folosința și dispoziția asupra bunului imobil în drept de proprietate și anume a terenului agricol cu suprafața de 0,70, ha cu nr. cadastral XXXXXXXXXXXXX, din sat. Fetița, r-nul Cimișlia.

Prin hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central), a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de către Postica Andrei, persoane interesate Primarul com. Albina, IP Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea unui fapt cu valoare juridică și anume posesia, folosința și dispoziția.

S-a restituit petiționarului Postica Andrei taxa de stat achitată în surplus la înaintarea cererii în sumă de 900 lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că petiționarul nu a prezentat probe care ar confirma că terenul atribuit prin decizia Primăriei Gura Galbenei nr.2 din 20 ianuarie 1999, este anume terenul în litigiu la care se pretinde că petiționarul la posedat, folosit și a dispus de acesta în drept de proprietate, or, din conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nu reiese cu certitudine amplasarea acestui teren și/sau adiacenții acestuia.

Mai mult, petiționarul, fiind anterior consilier local, nu a putut oferi explicații din ce motiv, dispunând de un titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren din anul 2003 în baza unei decizii din 1999, s-a adresat abia în anul 2017 cu cerere pentru a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra acestui bun și la serviciul arhivă pentru a i se elibera decizia în baza căreia a fost eliberat titlul menționat.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel depusă de Postica Andrei, casată hotărârea din 11 august 2020 a Judecătoriei Cimișlia (sediul central) și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care cererea a fost scoasă de pe rol.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că din materialele dosarului reiese că bunul imobil în litigiu este proprietatea administrației publice locale, însă petiționarul a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului susmenționat, întrucât începând din anul 2003 dispune de acest teren ca un bun

proprietar, prelucrându-l, plătind impozitul funciar. Din aceste considerente, la caz persistă existența unui litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești, circumstanță care duce la scoaterea cererii de pe rol.

La 19 aprilie 2021, Postica Andrei a contestat cu recurs decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea să fie admisă în modul formulat.

În motivarea recursului a invocat faptul că la emiterea deciziei instanța de apel a interpretat în mod eronat legea precum și a comis alte erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 07 iunie 2021 (prin oficiul poștal), Primarul com. Albina a depus o referință la recursul declarat de către Postica Andrei, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

La 06 septembrie 2021, Postica Andrei a depus un supliment la recursul declarat, reiterând aceleași circumstanțe și motive.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21 ianuarie 2021, expediată părților 22 februarie 2021, recepționată de recurent la 26 februarie 2021, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Postica Andrei, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Postica Andrei, nu pot duce la admisibilitatea

recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Postica Andrei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Postica Andrei.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru